

Til nr. 9

Det foreslås, at den almindelige tavshedspligt ikke finder anvendelse i sager om udstedelse af regler om god skik. Baggrunden for at fravige tavshedspligten i disse sager er, at der skal være mulighed for, at de enkelte medlemmer og Forbrugerombudsmanden forud for møderne i fortrolighed kan drøfte spørgsmålene i en videre kreds og efterfølgende kan udtale sig offentligt om deres holdning, når Det Finansielle Virksomhedsråd har udtalt sig om sagen. Hvis rådets inddragelse i forhold til de hørte organisationer skal have en selvstændig betydning, er det imidlertid nødvendigt, at der i rådet kan ske en reel debat. Det præciseres i rådets forretningsorden, som udstedes af økonomi- og erhvervsministeren, i hvilket omfang tavshedspligten kan fraviges.

Til nr. 10

Der er tale om en videreførelse af gældende ret, i det det dog præciseres, at bestemmelsen tillige omfatter §§ 3 a-b. Påbud kan udstedes både overfor enkeltvirksomheder og sammenslutninger af sådanne.

Til nr. 11

Det foreslås, at Finanstilsynet i samarbejde med Forbrugerstyrelsen laver en særskilt rapport til ministeren om god skik-reglerne.

Til nr. 12

Forslaget er en følge af, at de foreslåede regler i §§ 3 a-b i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, nu sanktioneres efter lov om finansiel virksomhed i stedet for lov om værdipapirhandel.

Til nr. 13

Den foreslåede § 75 a indeholder Finanstilsynets generelle hjemmel til at opkræve afgifter fra de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som er under tilsyn efter den finansielle lovgivning.

Når et forsikringsselskab har overdraget forsikringsbestanden til et administrationsbo eller et likvidationsbo, overtager boet betalingspligten fra forsikringsselskabet.

Finanstilsynets udgiftsbevilling fratrukket salg af varer og tjenesteydelser samt renteindtægter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling.

En virksomhed kan udelukkende være afgiftspligtig efter én bestemmelse, og kan således ikke pålægges mere end en afgift.

Efter den foreslåede § 75 b skal en række virksomheder betale et nærmere angivet grundbeløb i årlig afgift til Finanstilsynet. Virksomhederne er karakteriseret ved, at de ikke umiddelbart kan henføres til en bestemt virksomhedstype eller branche.

Collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder, som omtales i stk. 10, er juridiske enheder, der udsteder obligationer f.eks. med sikkerhed i realkredit- eller statsobligationer. Der findes ikke en dækkende dansk betegnelse. I stk. 2, 3, 4, 5, 6 og 12 foreslås det, at de pågældende virksomheder årligt betaler et beløb svarende til et gennemsnit af de seneste 4 års afgiftbetaling (1997-2000).

Stk. 1, nr. 13, foreslår, at Værdipapircentralen A/S årligt betaler et beløb svarende til de seneste 3 års afgiftsbetaling.

Stk. 2 foreslår, at grundbeløb, jf. stk. 1, reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Beløbene, som er nævnt i stk. 1, er i niveau 2002. Første regulering finder sted ved afgiftsberegningen 2003, hvor grundbeløbene reguleres i forhold til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

Den foreslåede § 75 c fastsætter regler for beregningen af afgifter fra fondsmæglerselskaber, forsikringsformidlingsvirksomheder, innovationsforeninger og filialer af udenlandske kreditinstitutter. I disse brancher er det karakteristisk, at virksomhedernes størrelse og antal har været foranderlig.

Stk. 1 foreslår, at fondsmæglerselskaber betaler 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 15.000 kr. Bestemmelsen viderefører gældende regler.

Stk. 2 foreslår, at forsikringsformidlingsvirksomheder betaler 4,0 promille af deres provision og andre vederlag. Der pålægges altid en minimumsafgift på 1.000 kr. Bestemmelsen viderefører gældende regler.

Stk. 3 foreslår, at innovationsforeninger betaler 10.000 kr. pr. forening plus 3.000 kr. pr. afdeling plus 0,005 promille af deres samlede balance. Bestemmelsen viderefører gældende regler.

Stk. 4 foreslår, at filialer af udenlandske kreditinstitutter betaler 0,0006 promille af deres samlede balance plus garantier. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr. Bestemmelsen viderefører gældende regler. Afgiften fra det enkelte kreditinstitut er i praksis noget mindre end afgiften fra en tilsvarende dansk virksomhed. Der sker således ikke nogen negativ forskelsbehandling af udenlandske virksomheder.

Efter den foreslåede § 75 d, *stk. 1*, skal pengeinstitutter, sparevirksomheder og Forvaltningsinstituttet